

Een frikandel
speciaal als je blieft.

Sanne Bokkers

Een frikandel
speciaal alsjeblieft.

Hallo. Er zit een klodder mayonaise op je kin.

Fantastisch.

Geweldig.

Ik heb me nog nooit zo goed gevoeld.

Leuk dat je het vraagt zeg. Zie je niet hoe 't geluk van mijn gezicht afdruipt? Mijn lach scheurt mijn wangen open en je mag gewoon naar binnen kijken. Achter mijn gele tanden en rot tandvlees ligt een hele wereld. Ik kots 'm uit en gooi hem voor je voeten. Alsjeblieft. Een hoopje drab en stukjes weefsel. Mijn binnenwereld. Hatseflats, hatsakidee, dit ben ik. Bij alles wat ik doe of zeg zie ik walging in je gruwelijk blauwe ogen en ik snap het. Ik stink naar modder en snot. Als ik jou was, was ik al lang en breed weg geweest. Ga dan! Stap met die prachtige billen op die blauwe snert fiets van je en kom nooit meer terug. Ik rijt mijn buik open en mijn darmen prutten langzaam via mijn benen naar beneden. Jij ziet niets. Je zit een beetje doods voor je uit te staren... Zou je me missen? Ik ben een hoopje ellende. Zou je me missen als ik vanavond net even wat slaappilletjes te veel in mijn warme melk doe? Zou je schrikken als ik ijlend in de badkuip mijn polsen inkerf met een aardappelschilmesje? Zou je...

Nou.

Drink je koffie en eet je stroopwafel, dan kunnen we gaan.

Zo. Leuk dat je er bent.

Ik heb wat geschreven en jij bent dat aan het lezen.

Vrijwillig?

Goed. Mijn teksten zijn vooral vanuit zelfmedelijden en ellende geschreven. Je hebt een beetje donker nodig om het licht weer te zien.

Ik heb 12 lampen in mijn woonkamer
Maar als ze allemaal aan staan
Zie je niet hoe mooi de kaars brandt.

In dit werk geef ik ruimte aan de misère.

Waarschijnlijk druk jij je negatieve gevoelens liever weg.

Dat deed ik ook, ooit.

Nu niet meer.

Ik ga ervan uit dat wij, ik na het schrijven en jij na het lezen van deze bundel, andere mensen zullen zijn. In de bloei van ons leven. Volop in de zon. Gereinigd. Of, voor de theaterkenners:

Catharsis

Dat belooft wat!

Groetjes.

Bij klachten of teleurstellingen kun je contact opnemen met mijn artistiek adviseur:
Maarten Lok
maartenlok@planet.nl
+31650266038

Ik neem naar een feestje altijd een huiltui mee.

Dan is het nu volgens jou vast de bedoeling dat ik
een knallend begin maak. Zodat je kunt denken:
'Zó zeg, die kan schrijven!'

Een blik bier
En een dikke lip
Kip kip kip
Winterdip.

Soms is het net, of ik mezelf niet helemaal mee mag brengen.

Dit is mijn gezicht vandaag
De wereld kan de tering krijgen
Vandaag ben ik zwartgallig
En bijzonder irritant.

Slap, slapper, slapst.
't Kan alleen maar beter worden.

Het leven is soms zo verdrietig.

Dacht ik in een opwelling. Toen ik met mijn moeder en mijn oma in het bejaardencentrum een heel klef broodje at. Buiten was het druilerig, en binnen ging alles langzaam. Een oude mevrouw zit in haar eentje te eten. Weet je wat ik écht goed kan? Invullen voor anderen hoe zwaar het leven is. Die mevrouw is vast eenzaam en verloren en heeft niemand om van te houden en eet elke dag alleen. Misschien vindt die mevrouw het helemaal niet erg om alleen te eten! Kan ze eindelijk eens in stilte genieten van haar soepje, zonder het gezeur van anderen om zich heen. En als het buiten regent, is het extra lekker binnen.

Ik vind het dus aantrekkelijk om me in andermans ellende mee te laten slepen.

Maar het leven is ook zwaar. En rot en pis en kloten. En niemand houdt van iemand of heeft iets voor iemand over. En de trein heeft weer vertraging en ik heb een natte sok. En de toekomst is malaise en vandaag is ook niet leuk. De aliens gaan komen, het water stijgt, een hongersnood. En iedereen krijgt kanker en iedereen gaat dood.

Dag

Hoe lang nog?

Ik heb hoofdpijn en ik ben moe. Dus alles is kut met peren. Gelukkig 2020! Ik kan wel kotsen bij het idee van afstuderen. Ik ga de wereld in en het zwarte gat nadert.

Ik weet niet of het ooit nog goed komt.

Met de wereld sowieso niet. We gaan allemaal toch over twintig jaar dood. Is het niet aan klimaatverandering, dan is het wel aan een kernoorlog of een virus... Ik zie het somber in. Maar tussen al die sombere gedachten is er toch iets van hoop.

Anders was ik toch al lang van een brug gesprongen?

De toekomst komt steeds dichterbij. Een toekomst van geen werk, geen geld, geen idee. Vind je mij dan over een paar jaar aan het werk in die snackbar in Hoogeveen?

Zeven jaar theateropleiding en dan nog mislukken in de theaterwereld.

Ik ben net in slaap gevallen.
Ik werd wakker met mijn hoofd tegen de autodeur en mijn nek in 90°.
Nu kan ik niet meer voor me kijken dus stop ik echt met schrijven.

Ik heb een hele reep chocola weggewerkt net.

Witte man.

Dat bekt zo lekker. Witte man. Proef je dat? Dat vind ik zo lekker om te zeggen. Zo'n - witte man. Daar krijg je direct een beeld bij toch?

De witte mannen hebben het zwaar. Arme witte mannen.
Ze krijgen zoveel te verduren de laatste tijd.

Hé jij, met je dikke witte buik
En die vieze vuile adem
En die pafferige wangen
En die roze slappe piemel
En die gore worstenvingers
En die vette grijze haren
En die luie lamme tong
Loop je lekker naar iedereen te blaffen
Alsof jij de wereld bent
Van kijk naar mij, stem op mij
En iedereen uit de weg
Want ik, ja ik, ja ik
Ja ik, ik bent belangrijk
Want ik hebt grote ballen
En ben snel op m'n pik getrapt
Pas maar op en uit de weg
Iedereen uit de weg
Iedereen uit de weg
Want er komt een witte man an.

Geschiedenislesje met wijzend vingertje:
Ik zeg liever geen blank. Blank heeft een koloniale connotatie.
Blank betekent zuiver, onbevlekt en rein. Wit is neutraler.
Leestip: 'Hallo witte mensen' van Anousha Nzume.

Vandaag heb ik de hele dag naar mijn felle scherm getuurd.
Geprobeerd wat op dit virtuele papier te zetten.
Maar ik verdrong in de facebookwereld.
En ik kwam nooit meer boven.
En niemand kwam me redden.
Niemand heeft me horen roepen.
Want ik heb niets laten horen.
En nu ben ik verdronken.
Lig ik alleen op de bank.
Zandbank. In de zee.
En koud!
Ik pis in mijn broek uit zelfmedelijden.
Ik blijf liggen in mijn eigen braaksel.
De zure lucht laat mijn ogen tranen.
Maar dat geeft niet, want die hoef ik toch nooit meer open te doen. Ik
hoef toch niemand meer aan te kijken.
Ik kom over een paar dagen wel weer bovendrijven.
Hoe lang duurt het voordat een lijk gaat drijven?
Google weet het antwoord op al mijn vragen.
'Op den duur ontstaan in het lichaam rottingsgassen, waardoor het
soortelijk lichter wordt, en het kan gaan drijven. De rottingsprocessen
zijn onder andere afhankelijk van de temperatuur, zodat des zomers
het soms zelfs reeds enige uren na de verdrinkingsdood gaat drijven.'
Het artikel dat ik las, was er één van het Nederlands Tijdschrift voor
Geneeskunde. Gepubliceerd op zaterdag 16 januari 1954. Word jij,
beste lezer, ook zo blij van het lezen van oude teksten?
Op de volgende pagina kun je het hele artikel lezen!
Na het antwoord op onze vraag, krijgen we ook nog antwoord op een
andere, over het indalen van de testikels.

VRAAG EN ANTWOORD

HET DRIJVEN OF ZINKEN VAN EEN LIJK

Vraag No. 5. Is het bekend wanneer, na een verdrinkingsdood, een lijk weer boven komt? Hoe lang blijft het dan drijven? Als het opnieuw zinkt, is er dan later nog veel kans, dat het opnieuw boven komt? In hoeverre is het zoutgehalte van het water hierbij van betekenis?

Antwoord. Terstond na een verdrinkingsdood zinkt het lijk naar de bodem, of blijft in het water zweven; soms drijft het eerst een tijdlang voordat het onder de waterspiegel verdwijnt. Na verloop van tijd komt het weer boven en zinkt dan in den regel niet opnieuw. Dit tijdsinterval, dat meestal enkele dagen bedraagt, kan echter sterk wisselen.

Waarop berusten al deze verschillen? In hoofdzaak worden zij bepaald door factoren welke van invloed zijn op het soortelijk gewicht van het menselijk lichaam. Dit wordt bepaald door de soortelijke gewichten en de hoeveelheden van de vaste bestanddelen. Het enige lichaamsbestanddeel dat soortelijk lichter is dan water is het lichaamsvet (soortelijk gewicht 0,92), welke omstandigheid echter sterk wordt gecompenseerd door het veel hogere soortelijk gewicht der beenderen (2,01), zodat het naakte lichaam een geringe neiging tot zinken toont. Het zal duidelijk zijn, dat er ook variaties in het soortelijk gewicht van het menselijk lichaam bestaan, onder andere doordat het lichaamsvet en het beenderenstelsel in verschillend sterke mate kunnen zijn ontwikkeld. Zo zijn vrouwen dikwijls soortelijk lichter dan mannen, omdat zij in den regel naar verhouding meer lichaamsvet en lichtere beenderen bezitten.

Uiteraard is ook het soortelijk gewicht van de vloeistof waarin het lijk zich bevindt van belang. Zeewater heeft een soortelijk gewicht van 1,026. Het menselijk lichaam drijft dus gemakkelijker in zout dan in zoet water. Kleding is eveneens van invloed op het al dan niet zinken van het lijk. Tussen de kledingstukken kan zich lucht bevinden, waardoor het lijk boven water wordt gehouden; vrouwenkleding vooral kan zich op het water uitspreiden en door deze oppervlaktevergroting bevorderen, dat het lijk drijft.

Op den duur ontstaan in het lijk rottingsgassen, waardoor het soortelijk lichter wordt en kan gaan drijven. De rottingsprocessen zijn onder andere afhankelijk van de temperatuur, zodat des zomers een lijk soms zelfs reeds enige uren na de verdrinkingsdood gaat drijven. Of een lijk aan de oppervlakte zal komen is mede afhankelijk van andere factoren, zoals de beweging van het water (rivieren, stroomversnellingen, scheepsschroeven) welke het naar de wateroppervlakte kunnen verplaatsen. Is het lijk onder water vastgehaakt of bezwaard, dan kan het, zo het ooit nog bovenkomt, uiteraard zeer lang duren voor dat het aan de oppervlakte komt.

REDACTIE

BEHANDELING VAN RETENTIO TESTIS

Vraag No. 6. Bij een jongen van 5 jaar, verder zonder kenbare afwijkingen, zijn de testikels nog niet ingedaald. Wanneer dient met een eventuele behandeling te worden begonnen? Welke behandeling vindt men tegenwoordig het meest aanbevelenswaardig?

Antwoord. Het tegenwoordige standpunt ten opzichte van de behandeling van een jongen van 5 jaar, bij wie de testikels nog niet zijn ingedaald, is, dat men in den regel niets doet, totdat een beginnende pubisbehaaring het naderen van de puberteit aanduidt. Ook een injectiekuur met pregnyl moet men niet te vroeg toepassen en hiermede wachten tot de leeftijd van ongeveer 12 jaar is bereikt. Men acht het namelijk uit endocrinologische overwegingen gewenst, wanneer de injectietherapie geen resultaat heeft gegeven, de operatieve behandeling hierop spoedig te laten volgen.

De wereld is ook mooi

Zie ik daar zomaar toch een beetje licht!

Een lange man met haast, op de fiets, daar word ik vrolijk van.
En etensresten in een lange baard.
Gerammel in een koektrommel, limonade met een rietje
Een paar dikke dijen op een witte plastic stoel.
Een rij hupsende vrouwen voor de wc
het geluid van een pauw
Twee borsten in een bustehouder
een pot aardbeienjam
een zeemeeuw op een paal
Een vlieger in de wind.
Een dronken bruid, een dweilorkest
een roze kauwgombel.
Een blubberbuik, een flipperkast
een praatpaal aan de snelweg.
Een papieren bootje
een gekke moedervlek
een zeppelin
een straatlantaarn
een nachtegaal
een blote kont
een loos alarm
een pizzapunt
een zak patat
gebakken lucht
een valse noot
een natte droom
een volle blaas
een bokkenpoot
de weerkaatsing van het zonlicht
op het grote kale hoofd
van een hele knappe man
met gekke schoenen aan.

Een oude vrouw zit in een woonkamer vol blauwe rook naar een flitsend televisiescherm te staren. Ze kijkt naar schaatsen. De hele dag. Haar vitrage is geel uitgeslagen en haar huid ziet grauw. Er staat een porseleinen hondje in de vensterbank. Waarschijnlijk is er al maanden niemand langs gekomen. Kinderen heeft ze niet en haar man is al lang dood. Zijn billen staan nog in de leren bank. Naast de overvolle asbak staat een glaasje sap, netjes op een onderzetter. Ze wil geen kringen op de tafel. Als het donker wordt zet de schemerlamp aan. De gordijnen laat ze open. Dan kan ze de koplampen tellen, van alle auto's die voorbijgaan. Voor ze naar bed gaat, zet ze het halflege glaasje sap in de koelkast, voor morgen. Op haar sloffen naar de trap. Krakend op de treden, tree vvoor tree, en boven steunen op het kastje op de overloop. Was ze maar jaren geleden met haar scootmobiel van een flatgebouw gereden.

Ik ben zo bang voor later.

Voor geen vrienden en geen muziek, magnetronmaaltijden en moeilijk lopen. Voor dat ik wegwijn, in blikbier en tabak. Dat ik met trillende vingers mijn pantoffels moeizaam aantrek. Dikke enkels, verdriet om vroeger en om later. Zo graag even vastgehouden worden. Dat iemand met zachte vingertoppen over mijn rug kriebelt. Lieve woordjes in mijn oor en pianomuziek. Dat zal nooit meer gebeuren, die tijd is geweest. Ik ben zo bang voor later. Altijd alleen eten. En dan maar naar schaatsen kijken.

En dan dat aanmodderen.

En op mijn sterfbed, geen hand om in te knijpen.

...

Hoe lang zou het duren tot iemand me vindt als ik dood ben?

Hoe lang zou het duren voordat de burens over de stank gaan klagen?

Of zou de postbode iets opmerken?

Wie zou er op mijn begrafenis zijn?

Daar zit je
In een lekker zachte
Pluche stoel
In een theater
met gouden lijst
en frutsels op de muren.
Het licht gaat uit
Het doek gaat open
Je houdt je adem in.
En dan...
Zit je fucking drie uur te kijken naar naakte mensen die tegen elkaar
aan lopen te rijden.
Godverdomme.

Theater.

De zon gaat op
De zon gaat onder
De zon komt op

En ik hoop dat ie nooit meer onder
Dat het nooit meer duister
Dat het niet zo koud
Dat ik niet zo
Dat ik me niet
Dat het nooit
Dat het niet
En dat jij
En dat ik
En dat
Dat het
Dat.

Schiet allemaal maar een eind de lucht in.
Ik bereid me voor op het snackbarleven.

Haiii

Ben ik weer

Met mij.

Ik kan die kutkop van je niet meer verdragen. Ik zit elke dag naar dezelfde Picasso te kijken. Zet jou in een museum en mensen betalen zich blauw. Maar nee, jij zit bij mij in de woonkamer. Jij en je scheve bek elke ochtend in mijn woonkamer. Kon ik je maar met je gezicht naar de muur hangen, maar dat kalende achterhoofd vol schilfers roept zelfs nog meer walging op. Het schelle geluid dat uit je keel kwam toen ik een doekje over je hoofd wilde hangen bracht mijn oren tot bloeden. Je bent luid en je bent lelijk. Wat doe je in mijn leven?

Piep

Einde bericht.

Volle maan

In de maaaaaaaaaaaaaneschijn

In de fucking maaaaaaaaaaaaaneschijn

Kon ik weer niet slapen en een raamkozijn

En je raaaaaadt het niet

Nee je raaaaaadt het niet

ZO doet een voooooogel en ik ruik naar vis

Zo doet een duizendpoot die alles onder pist

En dat is ÉÉÉÉN, en dat is TWEE

Dat is een dikke, dikke, dikke, vette NEE

Die van hem is recht

De jouwe krooom

En nu draaaai ik mezelluf maar weer om

Rombom!

Ik geloofde vroeger nooit in volle maan.
Volle maan was iets van aanstellers.
Nu heb ik elke volle maan plafonddienst.

En weer een nieuwe dag.
Houdt het dan nooit op?

Ik heb al dagen niet gedoucht.
Dat kan niemand schelen.
Gelukkig maar.
Gelukkig, dat ik alleen ben.
En niemand om me heen heb.
Gelukkig hoef ik nergens rekening mee te houden.
Ik kan in mijn bed blijven rotten.
Niemand die daar iets om geeft.
Ik ben gewend aan de stank.
Eerst werd ik er misselijk van, maar nu weet ik niet anders.
Wil ik niet meer zonder. Mijn stank. Mijn rotzooi. Mijn leven.
Leven.
Echt een feest.
Ik ben echt blij dat ik leef.

Joepie.

Vooruitblik

Ik sta op, trek wat aan, stap op de fiets.
Deur open, bord naar buiten, frituur aan.
Schort om, voetbal op, ontbijten met een broodje bal.
De krant lezen, vitrine schoon, frikandellen bijvullen.
Eerste klant, goedemorgen, patatje oorlog en een sinas.
Tot de volgende! En meer van hetzelfde.
Joop van de overkant en een passant.
Softijs op, kut. Vergeten te bestellen.
Machinecappuccino.
Wakker blijven zonder huilen.
In slaap vallen zonder dromen.
Wakker worden, zo ongeveer.
In slaap vallen zonder dromen.
Wakker schrikken zonder troost.
In slaap vallen zonder dromen.
Wakker worden zonder toekomst.
In slaap vallen.
Wakker worden met moeite.
In slaap vallen.
Wakker worden.
In slaap vallen.
Wakker worden.
In slaap vallen.
Wakker worden.
In slaap vallen.
Wakker worden.
In slaap vallen.
Wakker worden.
In slaap vallen.
Wakker worden.
In slaap vallen.
Wakker worden.
In slaap vallen.

Wakker worden.
In slaap vallen.
Wakker worden.
In slaap vallen.
Wakker worden.
Telkens weer.
In slaap vallen.
Wakker worden.
In slaap vallen.
Wakker worden.
In slaap vallen.
Wakker worden.
In slaap vallen.
Slaapwandelen.
Wakker worden.
Slaapmeditatie.
In slaap vallen.
Wakker worden.
In slaap vallen.
Ik wil nooit meer
In slaap vallen.
Wakker worden.
Niet meer
Wakker worden.
Kutsnackbar
In slaap vallen.
Wakker worden.
Dik geworden.
In slaap vallen.
Ik wil niet meer
Wakker worden.
Hoe moet dat nou?

(Ik ben wel echt heel blij dat er snackbarmensen zijn.)
(Broodje kaassoufflé is mijn favoriet. Ik ben namelijk vegetariër.)
(En ik scheid mijn plastic. Dus ik ben zeg maar heel bewust aan het leven.)

Ja.

Door niemand niet.

Je kunt de tering krijgen.

Lulhannes!

Hallo!

Ha-llo!

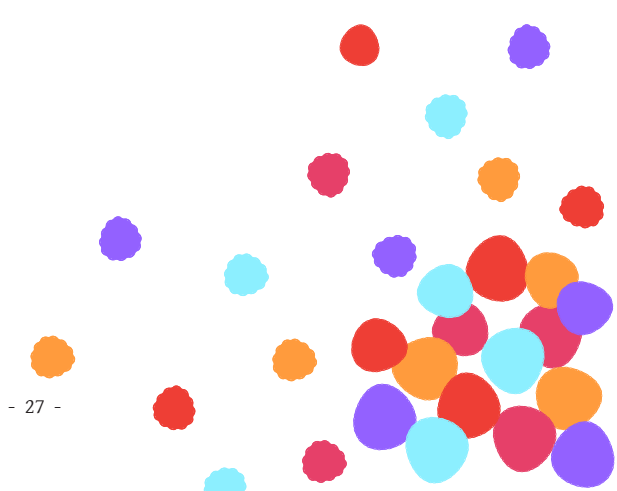
Hé Vetklep!
Zeg eens dat je van me houdt!

Ik word ook nooit begrepen.

Dit is een positieve bladzijde

Allemaal confetti opplakken

En vlaggetjes

Nu ga ik jullie een heel mooi verhaal vertellen.
Over niks.

Er was eens helemaal niks.
Er viel niks te vertellen en niks te horen.
En al helemaal niks te zien.
Alles was niksig.
De kast wast niksig en de lamp ook.
Ik zei niks en jij ook niet.
En zo ging het door.
Met niks.
Niks ging door.
Alles was niks.
Ik vond er niks aan.
En toen gebeurde er iets!
Niks werd noppes.

Godalle Jezus dat zag niemand aankomen!

Toen gebeurde er weer niks.
Er vloog niks voorbij.
Niks stond op.
Niks liep weg.
Niks zat in de koelkast.
Ik zei niks?
Niks zei wat terug.
Ik dronk cola.
En verder niks.

Eind goed al goed.

Uh.

NEE

Ik voel me echt even helemaal niet goed.

Ja. Toch maar doorgaan.

Ik wil zo graag dat jij mij liefhebt.
Maar dat kan ik op mijn buik schrijven.
Mijn jonge platte buik die jij moet missen, weet je dat?
Ik bedoel, heb je geen ogen?
Ik zou je zachtjes kunnen kriebelen. Zo zacht dat je donshaartjes
rechttop gaan staan. En op een onverwacht moment je zomaar bij de
hand pakken, dan om het hoekje uitvoerig kussen.
Ik ben heel romantisch ingesteld, zie je?
Jij staat blijkbaar heel anders in de wereld. Jij vindt andere dingen
belangrijk. Jezelf bijvoorbeeld.
Vreselijk. Die zelfingenomenheid.
Ja tuurlijk, je bent knap. Maar verder heb je niet zo veel te bieden. Ik
ben heel groothartig. Ik accepteer je zoals je bent. Maar goed, jij weet
de dingen niet op waarde te schatten.
Je hebt geen idee wat je misloopt.

Ik lig in foetushouding tussen de ballonnen.

Denk hier een tekening van een luchtkasteel.
Wat vogels en wolken van roze, oranje en rood.

Jéétje zeg
Wat kan ik toch veel
Schrijven, spreken, regisseren
Zingen, dansen, schilderen.
En knap, charmant en aardig.
Ga maar staan en klap je handen
Dan doe ik een buiging
Er is niemand zoals ik
Zo leuk, zo mooi, zo teder.
Het lijkt wel of ik alles kan
En alles mee heb
Stoplichten op groen
Wind in de rug
En van die mooie haren
Die wapperen langs mijn kaaklijn.
In mijn ogen kun je zwemmen
Met of zonder zwembroek.
Ik ben wijs en zelfstandig.
God, wat ben ik goed gelukt.

Kon ik maar
In een luchtballon
Van geel, rood en oranje
Zweven tussen de wolken
En nooit meer naar beneden
Niet dalen en niet landen
Op die grijze wereld
Waar alles kaal
Alles kil
. .
zwaai
zwaai
zwaai

'Ik ga de wereld verbeteren!' Dacht ze.

Ze at alleen maar snoepjes.
En keek alleen maar series.
Met d'r dikke billen op de bank.

En buiten storm en regen.
De storm heeft zelfs een naam gekregen.
Dus dan is het menens.
Code geel, hartstikke gevaarlijk.
Je kan zomaar doodgaan.

Wist je dat als een storm een vrouwen naam krijgt er meer mensen doodgaan.
Omdat de storm dan minder serieus genomen wordt?

-

We gaan allemaal ten onder.

En ze deed niks.

Er is een jongetje in zijn eentje aan het voetballen in de regen.
Ik wou dat ik dat jongetje was.

Beste lezer.
Vanwege het Coronavirus
is Sanne Bokkers in een
depressie gegleden. Aan
dit essay kan dus niet
worden doorgewerkt.

Oja...
In de inleiding schreef ik dat we verlicht dit essay uit zouden komen.
Nou, dat gaat lekker niet door.
Net als al het andere, in deze Coronacrisis.
Heel de theaterwereld ligt op z'n gat.
En ik teken in de zomer mijn diploma.
Hiep Hiep Hoera.
En dan glibber ik de diepte in.
Geen handen om te grijpen.
Want iedereen is al verdronken.

Gelukkig mogen de snackbars openblijven, dus om mijn toekomst
maak ik me echt geen zorgen.

Bedankt voor het lezen en tot ziens.

